

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÒDICH CATALANISTA

Any 7.—Núm. 304.—Dissapte 2 de Juny de 1906

PORTAVEU DE LA ASSOCIACIÓ CATALANISTA Y DEL CENTRE NACIONALISTA CATALÀ

Un altre crim anarquista

En mitj de la fastuositat de les festes del casament del rey, un crit de dolor ha repercutit per tota Espanya. La mà criminal d'un anarquista ha llençat una bomba y la sanch d'innombrables víctimes ha tacat los carrers de Madrid, esclayant a totes les classes socials y sembrant lo dol y la tristesa en tots los estaments.

Protestem enèrgicament del fet, sia la que's vulga la finalitat de la fera que l'ha portat a terme. Si anava dirigit contra'l rey, perquè es lo rey un home tan digne com los demés del respecte y de la consideració que's deu a la naturalesa humana. Si anava dirigit contra'l poble tot o contra una classe determinada, perquè'l selvargisme may pot ésser medi de propagar y enlairar ideals nobles. Qui usa tals procediments no's proposa pas lo progrés de l'humanitat: busca tan sols lo desballestament total de la societat y l'imperi absolut de la barbarie.

Mes, consignada la protesta y l'exacració de tan abominable crim, just es que la passió no's cegui fins al punt de perdre la reflexió y la calma. Es necessari que vegi tothom en lo que acaba de succeir la conseqüència lògica y inevitable de lo que sense protesta ferma ha vingut passant d'uns quants anys ensà.

L'anarquisme es una malura dels temps moderns que, quan ha convingut, ha sigut fomentada sinó directa, indirectament, pels qui més interessats havien d'estar en que s'extirpés. A Barcelona s'ha deixat creixe buscant en lo terror dels atentats anarquistes la subjecció del poble als caprixos dels governs. Y sempre que per part de les veritables representacions del poble s'ha buscat y s'ha ofert lo remey, los governs han contestat que no se'n preocupessin, que ells y sols ells tenien la forsa y'l poder necessaris pera evitar que l'impunitat continués.

Lo resultat s'ha vist avuy. La taca de Barcelona s'es escapada a Madrid y aménassa a totes les ciutats importants d'Espanya. Lo règim imperant ha demostrat, donchs, la seva impotencia pera resoldre aquest problema aterrador. Lo natural y lo lògic seria que'l règim declarés en aquesta com en tantes altres qüestions lo seu fracàs, pera que un nou règim, una nova organització, una diferenta manera de governar lo país vingués a substituirlo.

Però això no's farà. Los nostres governants, primers responsables de la sanch vessada, no voldrán de cap manera confessar la seva inutilitat. Impotents pera'l bé, incapassos pera curar un mal, seguirán com fins ara la tasca de manar en profit propi, ab l'únic intent d'acontejar les famolenques colles que's segueixen. Y aixís, d'igual manera que qualsevol serveix pera ministre de l'Estat, qualsevol servirà també pera governador y pera jefe de policia.

Què hi fa que la part més sana y civilisada de l'Estat, hagi proclamat ben alt no fa gaires dies, que hi ha altres règims pera governar, altres organitzacions més naturals que les que avuy imperen pera regir als pobles ab majors garanties d'acert? Què hi fa que l'autonomia aparegui en l'horitzó d'Espanya com a únic remey pera totes les desgracies que patim?

Los nostres governants ni hi veuen ni escolten. Cegos y sòrts, continuen la seva tasca suicida, y quan los hi convinga tornarán a fomentar los odis de classe, buscarán agitadors a sou pera satisfer la seva ambició, y d'aquest llevat ne tornará a sortir l'anarquisme ab son horrorós seguit de sanch y de mort. No seria hora de que s'acabés per sempre aquesta nefasta historia d'Espanya?

COMENTARIS

Lo moviment nacionalista de Catalunya no és ni ha de ser conservador ni anti-conservador, monàrquic ni republicà, dinàstic de don Alfons ni de don Carles. Es tot un poble que resucita, que torna a la consciència dels seus drets; no un partit. Y aquest desvetllament de la consciència nacional, tant pot produirse y's produeix en l'ànima d'un conservador com en la d'un radical, d'un monàrquic igual que en la d'un republicà, d'un alfonsí lo mateix que en la d'un carlí o d'un íntegre o d'un neutrè. Republicans y monàrquics, conservadors y radicals, dinàstics d'aquesta o de l'altra dinastia, tots són catalans, tots poden sentir igual lo sentiment de patria catalana.

Tant s'enganyen los que cerquen los arrels del catalanisme en los equilibris formulistes del federalisme espanyol com los que fan consistir lo regionalisme en l'amor a les costums patriarcals de la rassa catalana, als seus sentiments virtuosos, a les seves tradicions monàrquiques y conservadores. Que'l federalisme espanyol va ser apriorisme cosmopolita que fraccionava los pobles sense atendre poch ni molt a la personalitat de les nacionalitats; y'l regionalisme conservador confonia's caracters que singularisen un determinat període històric de la nacionalitat ab la nacionalitat mateixa, que dura y subsisteix a través de tots los períodes, de totes les mudances, de totes les costums y idees y institucions que cauen o s'enliren.

Però si és cosa indiscutible que'l nacionalisme no és ni ha estat may monàrquic ni republicà y que tots los catalans, monàrquics o republicans, han pogut pendre lloch en ses files sense abdicar de ses individuals, de ses privades preferencies per tal o qual forma de govern, també és innegable que'l catalanisme, sense apartarse may poch ni molt d'aquesta neutralitat en l'orde de les doctrines, havia sempre manifestat respecte y simpatia pels poders constituïts, per les supremes institucions vigents, que son institucions monàrquiques.

Quan, baix la direcció del Almirall, sortia de l'esfera purament literaria, pera devenir ideal polític, lo seu primer acte públic va ser dirigir-se al cap de l'Estat, al Rey Alfonso XII, presentantli aquella famosa Memoria, primera condensació concreta dels ideals de Catalunya. Y va ser un catalanista republicà qui va formularla, qui va organitzar la seva presentació, qui va pujar les escales del Palau d'Orient pera entregarla.

Y sempre, en totes les ocasions, totes les agrupacions catalanistes, sense una sola excepció, s'han dirigit a la Corona demanant justicia, demanant satisfacció a les aspiracions catalanes, demanant defensa contra les ezevallades dels governs.

Es més; disolt y enfonsat lo partit conservador, en tot Catalunya quedava en peu no més com a forsa social poderosa, capassa de deturar la invasió dels principis disolvents de la societat y de la patria, la forsa regionalista, y'l regionalisme va sostenir seguides batalles ab la demagogia.

Això era natural. Los adeptes del nacionalisme català eren en sa gran majoria elements de la classe mitja que, tant sent monàrquics com sent republicans, havien de sentir-se ferits per la propaganda d'odis de classe a que's donaven determinats agitadors, per la pertorbació fonda que introduïren en la vida econòmica de Catalunya. Per altra banda, pera la immensa majoria de catalanistes, la qüestió de monarquia o de república ha estat sempre qüestió secundària, y a fi de no complicar l'implantació de l'ideal suprè de vida autònoma catalana, o de no retrassarla subordinantlo o lligantlo a altres

problemes, fins los que eren fundament republicans haurien deixat de banda's seus íntims ideals, haurien aplaudit a la monarquia si hagués donat satisfacció a Catalunya y llealment l'haurien apoyada.

Avuy això ha canviat. Los darrers mesos d'istoria espanyola han sigut fatals pera la monarquia, han mort totes les simpaties, han sembrat agravis allà hont creixien devocions y complacencies. Avuy lo monarquisme de Catalunya cap sencer a dins de la diadema que uns quants senyors y unes quantes senyores han fet construir, a honra y gloria de sentiments hereditaris; pot embolicarse ab lo mocador que'ls homes de l'Institut de Sant Isidro han presentat a la nova Reina.

No es que hagin variat poch ni molt les doctrines. Avuy, com ahir, lo catalanisme no es republicà ni monàrquic; avuy, com ahir, poden lliurement los catalanistes mantenir les seves particulars preferencies pera una o altra forma de govern. Lo que ha variat no es lo programa, no son les doctrines, són los sentiments.

Los nacionalistes que ahir eran monàrquics, continuaran sentho; los que ahir eran republicans, també; però'ls republicans que ahir havien pujat fins als peus del Trono, seguint l'exemple de l'Almirall, avuy se'n apartarian ab decissió; y, en cambi, los monàrquics ara han aplaudit y obsequiat a n'en Salmeron pels carrers de Barcelona.

Es lo sentiment general dominant a Catalunya lo que ha mudat, y aquest sentiment general hauria de sugerir als incondicionals d'aquí, o als seus quefes de Madrid, alguna cosa més seria que cassinets caciquistes, que mocadors y diademes y anuncis de nous viatges.

Algo de historia y un poco de geografia (Acabament)

Marchó Espinola a Madrid, donde vino a ser uno de los consejeros del mal aconsejado Olivares, y quedó con todo el mando Santa Coloma. Mas no por eso se apaciguaron los ánimos. Tropas de caballería asaltaron el castillo de D. Antonio Fluvia abrasándole con muerte de los habitantes. No se castigó a los delincuentes, pero se prohibió a los abogados asistir a paisanos contra el desafuero, suspensión de garantías, diríamos hoy, Santa Coloma de Farnés fué entrada por el tercio de D. Leonardo de Moles, quedando destruidas 200 casas «que entonces entre el hospedaje y el incendio no había ninguna diferencia». El virrey recurría a Madrid representando la gravedad de la situación. De allá le respondían «sin determinar el fin de las cosas, antes con modos y palabras generales; llenas de duda ó artificio llegaban, cuando mucho, á decirle castigase á los culpados sin distinción de dignidad ó fuero; que se averiguase los delitos por jueces desapasionados. El, sintiendo que se le sospechaba débil para corregir á sus paisanos, quiso destruir la sospecha con el rigor: prendió á Tamarit, á Vergós y á Serra. Sintiólo interiormente la ciudad, aunque sin voces, que las más veces el silencio suele ser efecto del mayor dolor. Cualquiera guardaba en su ánimo la afrenta de su república, como si él solo fuese el ofendido, proponiendo consigo mismo el desagravio común, que porque le deseaban igual á la injuria, ninguno se determinaba á vengarse por sí solo. Sentían los catalanes todos á una, y obraban como de acuerdo sin haberse concertado, llevados del instinto de la defensa. Algunos han tenido por cosa política fomentar sus parcialidades por hallarse poderosos en los acontecimientos civiles... pero siendo ellos entre sí tan varios en sus opiniones y sen-

timientos, es cosa digna de notar que se hayan ajustado de tal suerte en su propósito que jamás está diversidad y antigua contienda les dió ocasión de dividirse.»

La explosión de la cólera popular costó la vida á muchas y muy significadas personas, entre ellas al propio Santa Coloma, en circunstancias de todos sabidas. Diósele por sucesor al duque de Cardona, también catalán, el cual mandó prender á Arce y á Moles, los dos jefes del ejército sobre quienes pesaban mayores cargos. Pero el conde-duque, «aconsejado de aquella altivez que siempre le habló al oído» contestó: soberbio, que no se procediese contra ellos, extrañando la resolución del duque, quien viéndose reprendido murió del disgusto. No valió á los catalanes acudir al Rey, porque el Rey no tenía más criterio ni voluntad que los de su primer ministro, y estaba poco y mal impuesto de lo que sucedía en el Principado.

Hallábase Olivares decidido á la severidad y al castigo. Reunida en Madrid una gran junta ó consejo (como los Reyes de España no eran absolutos, jamás tomaban resoluciones graves sin oír el parecer de los organismos competentes), en el que triunfó la opinión del conde-duque, no obstante las prudentes razones del conde de Oñate en favor de una solución de concordia. El punto principal de la cuestión, que era el castigo de los jefes militares y la retirada de las tropas, resolvióse al revés de lo que pedía Cataluña, quedando aprobada la conducta de aquéllos (vencedora la jurisdicción militar diríamos en lenguaje moderado) y decidida la guerra «por la poca prudencia de quien gobierna» escribía Gontarini al Senado de Venecia.

Ahora, gracias á Dios, las cosas han llevado rumbo menos funesto. Ha habido más cordura en Barcelona y menos insensatez en Madrid. Aunque el espíritu de Olivares ha flotado á veces en la atmósfera, y hasta ha resucitado en discursos y papeles, no subió tan alto ni pudo imponerse. Las manifestaciones atávicas quedaron al fin á los pies del sentido común, y hasta cabe esperar que del mal de los últimos disturbios salga el bien de una reconciliación sincera entre Cataluña y Castilla; y al fin el recto juicio castellano reconocerá la parte principal que á la España periférica ó marítima corresponde en la dirección de los destinos nacionales. La pérdida de Portugal (consecuencia dolorosísima de la guerra de 1639) ha conferido á la región catalana el primer puesto en esa España. Negárselo, discutir siquiera su derecho, la hegemonía, mientras la unidad peninsular no se rehaga, es caer en un error fundamental, tanto mayor cuanto más importe el contacto con el mar á la vida de las naciones modernas, vida á la que nuestra patria resucita en estos momentos.

G. REPARAZ.
Del Diario de Barcelona.

LO CORCH POLÍTIC

Al comentari que ferem de la reunió celebrada a Casa la Ciutat pera tractar de l'assumpte de les agües del Francolí, ha contestat lo *Diario del Comercio* donant fe de vida de la política que combatiam; o siga l'etern personalisme en que's funda l'organització dels vells partits polítics, amparadors dels seus abonats que serveixen d'arlequins per defensar los capítosts de la comunitat, per més intemperancies que cometin.

Detestar los personalismes y ab major motiu ab l'intenció de no ofendrer personalment a ningú, no volèm puntualisar lo paper que va representar lo *dignissimo propietario de Morell* (que a la quinta deu ser un dels abonats que aludim) ni calificar l'actitut que significava l'emisió

a modo de cisma que va intentar promoure en vigílies del mitin de Tarragona, que ab molt bon sentit va rebutjar tothom, per qual motiu va tenir que anar tot sol a Madrid; tal va ser lo cas que va fer lo país del seu improvisat defensor.

Les causes justes, los verdaders interessos del país, no s'acostuman a defensar ab bombo, sino que's mou l'opinió, posant ab evidència los fonaments que integran lo moviment que s'intenta produir; may se posa per lema la personalitat; aquesta pot surtir y surt generalment quan hi ha un home que per son talent, per la fermesa de sa voluntat, pel seu desprendiment o altres motius sempre enlairats, sobressurt a la generalitat; allavors es quan la causa que defensa s'identifica y encarna ab aquell home que tácitament es reconegut com a verb dels ideals que sustentava.

Per aquesta manera de ser de la política, es que'ls quefes d'un partit no son nombrats directament, sino que son reconeguts ab la forma que hem exposat.

Un exemple gráfich de lo que diem, n'es lo ocorregut al partit fusionista a la mort d'en Sagasta, quan a l'intentar substituirlo per nomenament directe, se van trobar ab l'impossibilitat de portarho a cap.

Tal vegada's trobará fora de lloch aquesta digressió, ja que la política de Tarragona, com la de la generalitat de les demés províncies, no vola tan alt, però vé l'aplicació a l'adaptarse a la manera de ser dels que's titulan quefes provincials dels partits polítichs, que no son més que secuelas dels de la cort central, y no cal dir que un lluch no tindrà may la forsa de l'arbre que'l cria. D'aquí vé, que aquests titulats quefes provincials careixin del brancatge d'ideals de l'arbre generador y més petits qu'ell, al dirigir-se a la multitud per buscar-se prosèlits, com a lluchs encara més petits que ells, prescindixin del tronch dels ideals, per mostrar no més que la seva personalitat; de manera que si aneu pels pobles y pregunteu a la gent a quin partit perteneixen, vos contestarán tot seguit, jo soch fulanista, menganista o sutanista; de modo que'ls ideals dels partits quedán tots convertits en istas.

Veusaquí lo que casualment hem vingut a combatre y voldríam que desaparegués; aqueixos istas, aquesta manera esquifida de moure'ls pobles sense ideals elevats, sense altre patriotisme que l'odí y la persecució entre'ls diferents istas; aquest es lo corch, aqueix es lo mal que s'ha de curar.

Pel demés, hem de dir al *Diario del Comercio* que no ha tingut bona punteria al senyalar aquest modest escriptor com a un dels que *comian opíparament al Hotel de Paris de la coronada villa*, puig es un dels que va contribuir a pagarlosi los *habanos de diez reales* y no content d'aixó, encara va voler contribuir també a obsequiarlos ab un modest dinar a la Fonda de Paris, com una petita proba de la consideració a que's feren acreedors.

Y ja que convida a Lo CAMP a estendre la mirada pel barri que viu l'ocasional col·laborador que ab tanta deferencia ha acceptat, l'invitem a que ho fassi, ab la seguretat que no trobará cap ista, sino que veurá solsament un entusiasta devot dels ideals que ell sustenta y considerem com lo millor càntich pera fer desaparèixer d'una vegada lo corch polítich que hem esmentat.

J. GOBERNA y MULLERAT.

Comentaris

Surge et ambula

Alsat, antiga Cosse, que'l gran Decano't crida y treute del damunt ta insòlita peresa, bellúgat, veshi, moute, dona senyals de vida, jura y renga, invoca, canta y resa que l'hora ja ha arribat. Demuestra qu'és mentida qu'atrofia del teu cervell ha fet sa presa. Oh! Cosse, avuy nomenada Tarragona; Lo Decano ho vol; corre, vesteixte, posat mona.

Ta vida depend de com fassis la rebuda a quaranta automòvils que, com a diables, de los madriles venen a portans ajuda, a donans empenta, a destruí'ls obstacles que, ja fa tant temps y es cosa ben sabuda, s'oposen a la producció d'obres notables que prohoms y cacichs, d'eterna remembransa, a cap volen portar y ab elles la esperansa.

Si balla Tarragona, la seva sòrt es feta, si canta Tarragona, es més segur encara, si balla y canta ensemps, serà completa la ditxa y benauransa que's prepara. Baillem donchs y cantem, tenim la rifa treta, que per diners que costi, fortuna no surt cara. Alsem los cors y fruim, qu'hermosa es l'alegria, podrem sempre gosar, rient de nit y dia.

Alsem una tribuna en lloch ben apropòsit,

ahont trompa guerrera sos cants esplayará de flors y de violes que n'hi hagi un gran dipòsit y aixís la caravana, contenta, quedarà, y que no estamos duermes com es de tots supòsit a tota llum del dia, Cosse demostrará. Aisèmse y caminèm; ho vol lo gran Decano, y jo, devotament, també vos ho demano.

Aisèuse y caminèu, que Cosse resuscita, que mostri a tots ses gales, espléndides riqueses, fóra la *muletilla* qu'al gran Decano irrita, escuses, droperles, cabories o rareses qu'a creure que som morts a qualsevol incita; a tot siam disposats, fins a llimar aspereses y'ls ferris automòvils d'aquí no sortiran, y convertits en fábriques immenses quedarán.

Les bombes han fet la seva aparició a Madrid; lo nombre de víctimes ha sigut considerable y'l pánich ocasionat ha vingut a deslluir les festes que s'estaven celebrant.

Sinó que no es ocasió aquesta pera fer brometa, perque'ns ho impideix lo desconsol sembrat dins de tantes families, li preguntariem al senyor comte de Romanones si's tractava també d'alguna *cacerola*. Aquest senyor comte no té en compte l'adagi antich: «Quan vegis les barbes de ton vehí cremar, etz., etz...» No sé per que'ns sembla que si hi hagués hagut més cuidado a Barcelona, aquesta darrera bomba no hauria tingut medi d'explotar a Madrid y probablement los que l'han tirat ja faria temps que se'ls hauria posat en situació de no poguer fer mal.

Potser que ara cercarán algun remey, tenint l'enemich tan aprop.

Aquesta setmana passada hi ha hagut lluminaries, la fatxada que apareixia ben engalanada era la del Círcol lliberal del carrer d'Apodaca, ahont se reuneixen de tant en tant la mitja dotzeneta que tot sovint van a l'estació a saludar a l'illustre jefe.

Per cert que hi vegerem un escut que *daba el opio* ab aquelles sombres blavoses; quina bella mostra de l'art fusionista!

Baratet, baratet; tan sols ho sembli, degueren dir a l'encarregarlo a l'artista, y ab bona veritat que casi que no ho semblava un escut.

La sòrt que'ls interessats no ho han pogut veurer, que sinó, pobres lliberals! May més tornen a ser poder. D'aixó se'n diu, *quiero y no puedo*.

Aquests darrers temps, entre la vinguda d'en Romanones y les festes reyal, s'han fet a l'Ajuntament una porció de gastets que pujarán un bon grapat de pessetes.

Naturalment que a la casa gran no's deu deurer cap factura y'ls industrials deuen haver cobrat, los apotecaris deuen estar saldats, etz., etz. En lo cas contrari, valia la pena d'havershi pensat una mica, perque, ben segur, que a Madrid haurían pres la rahó; en paga, al veurer que Tarragona no estava pera fer dispendis de cap classe; mentres hi hagi la bona voluntat ja n'hi ha prou.

Aquest any, la cullita de carabasses a l'Institut ha sigut gairebé nula. Ho sentim pels aficionats a la sopa vermellenca que anys enrrera se servia a grans dòssis per aquells endurrials.

De totes maneres nos en alegrèm pels pobres estudiants a quins feyen ben poca gracia aquells aditaments natatoris que'ls regalaven ben a disgust seu.

A la cuenta, lo nivell intelectual ha pujat molt en poch temps y'ns omplena de satisfacció al considerar aquests centenars de *sobresalientes*. Tarragona *surges et ambulat* com diria l'illustre *xuflero*.

La solidaritat continua malgrat los esforços que's fan pera que fracassi.

Per ara, *son verdes*, y aquesta subsisteix y subsistirà cada dia més ferma, perque'ls qui la formen s'aniran convenent cada dia més de que es la sola manera de fer feina bona y perdurable.

Aviat hi haurá ocasió de tocarne resultats; perque després de l'explosió d'aquesta bomba a Madrid, creyem que a Moret y a Romanones los enviarán a dida per inútils y vindrán noves eleccions. Aquests demanaven la disolució de les Corts y a qui disoldrán, serà a n'ells, que ben mesrecut s'ho tenen.

La pesseta ja está en prima o al menos hi tindria d'estar, segons declaracions del comte de Romanones que en materia de cambis se veu que está a la mateixa altura que en lo de descobrir complets anárquichs.

Válgam Déu! Quina gent per un sarau de tarde!

Concurs artístich local

organisat per la Junta directiva de l'Orfeó Tarragoní pera premiar lo millor model d'una Senyera per l'esmentat Orfeó.

Lemes dels models rebuts

I. Enlairèmla. II. Avant, sempre avant (dos models). III. Ruskin. IV. A l'anyorat Baró de les Quatre Torres. V. La vella Tarraco. VI. Menos mitins y més concursos. VII. Més protecció a les arts. VIII. Es difícil guanyarse la vida en les Belles Arts, per l'escàs gust que domina. IX. A Lysicrates. X. Record de l'enllás reyal 31 de Maig de 1906. XI. 20 Maig de 1906. XII. Art. XIII. Vida. XIV. Laboremus. XV. Catalunya. XVI. Orfeó. XVII. Senyera. XVIII. Catalá. XIX. Tarragona. XX. Armonía.

Tarragona 31 Maig de 1906.—Lo Secretari del Jurat, *Bernabé Martí y Bofarull*.

Jochs Florals d'Hostalrich

ANY III
CONVOCATORIA

Se convoca als aimadors de les lletres catalanes pera que prenguin part en los Jochs Florals que tindrán lloch lo dia 2 de Juliol a la vila d'Hostalrich, ab motiu de escaures la Festa Major de dita vila y ab l'objecte de contribuir a l'enaltiment de nostra literatura, adjudicantse als que'n sien guanyadors, los següents premis ab llurs corresponents accessits:

I. Una flor natural, ofrena del Jurat calificador a l'autor de la millor poesia quin assumpto's deixa al lliure arbitri del poeta. Lo qui obtingui aqueix premi deurá ferne present a la dama de sa elecció, la qual, proclamada Reina de la Festa, entregará'ls demés premis als quin sien guanyadors.

II. Un objecte d'art, ofrena de l'Il·lustríssim Ajuntament d'Hostalrich a la millor poesia històrica o patriòtica.

III. Un objecte d'art, ofrena de la Sursursal de la Cambra Agrícola de l'Empordá a Hostalrich a la poesia que'n sia digne a judici del Jurat en lloansa de l'agricultura y de la vida del camp.

IV. Un objecte d'art, ofrena del Somatèn d'Hostalrich a la millor poesia que canti les glories del Somatèn catalá.

V. Un objecte d'art, ofrena de l'Excel·lentíssim Sr. Marqués de Camps, Senador del Regne, a la poesia que'n sia digne a judici del Jurat. (Tema lliure.)

VI. Una imatge del Sagrat Cor de Jesús, ofrena del Excm. Sr. Baró de Quadras, a l'autor dels millors Goigs al Sagrat Cor de Jesús, escrita en forma propia pera posarlos en música adequada.

VII. Un objecte d'art, ofrena de don Domingo Falgueras, a la millor poesia dedicada a nostra Verge la Mare de Déu del Socors.

VIII. Un objecte d'art, ofrena de don Joaquím Falgueras, al millor treball en vers o prosa referent a l'història y glories de la barretina catalana.

IX. Un objecte d'art, ofrena de don Jaume Puigjermanal y Colomer, a la poesia que'n sia digne, a judici del Jurat. (Tema lliure.)

X. Un objecte d'art, ofrena del President del Jurat, al millor treball en prosa que en la més correcta forma contingui més datos de l'història de la vila d'Hostalrich.

Tots los treballs deurán ésser inédits y escrits en catalá antich o modern, devont ésser remesos al President del Jurat don Domingo Pou y Lladó, Major, 55, Hostalrich, abans del 20 del prop vinent Juny, acompanyats d'un plech clòs que contingui'l nom de l'autor y porti en lo sobrescrit lo titol y lema de la composició.

Los plechs que continguin los noms dels autors de treballs no premiats, serán cremats en l'acte de la festa.

Fou escrita y firmada la present convocatòria'l dia 23 de Maig de 1906.

Lo Jurat calificador: Domingo Pou y Lladó, President.—Magí Sandiumenge y Puig.—Lluís Salvador y Sarrá.—Victori Bisbal.—Manel López y Coll.—Francesch Flaquer.—Joseph Gomis Oromí, Secretari.

JOCHS FLORALS DE BADALONA

quina presidencia honoraria ha sigut oferta al Excel·lentíssim Ajuntament

Any primer
CONVIT

A vosaltres, conreadors de les lletres catalanes, salut. Lo Consistori dels Jochs Florals de Badalona, us convida a conco-

rrer a tan bella y poètica festa, contribuint ab vostres obres al desenrotllament y enaltiment de la nostra gloriosa llengua, font d'ahont ne rajen, en agradosa mescolansa, l'amor a la bellesa, l'amor a la Patria y l'amor a la preuada Llibertat, puntals fermíssims d'un poble que aspira a ésser gran y fort.

CARTELL

Premis ordinaris

I. Flor natural, ofrena del Casino «Nou Apolo». S'adjudicarà a la poesia que reuneixi millors condicions, deixantse'l tema a gust de l'autor. Lo guanyador d'aquest premi, que n'es d'honor y cortesia, tindrà que ferne ofrena a la dama de la seva predilecció quina, proclamada Reina de la festa, farà entrega dels altres premis als que'n surtin guanyadors.

II. 100 pessetes, ofrena del grupo nacionalista Patria y Llibertat y'l seu portaveu *El Garrot*, que s'adjudicarán al millor cant a la Patria.

III. 100 pessetes, ofrena del Centre de Unió Republicana, que serán adjudicades al millor cant a la Llibertat.

IV. 100 pessetes, ofrena de la casa Carbonell, Bellavista y C.^a, que s'adjudicarán a la millor sardana armonisada pera piano.

Premis extraordinaris

V. 50 pessetes, ofrena del diputat provincial per aquest districte don Ambrós Carbonell, a la millor composició de tema lliure.

VI. Un objecte d'art, ofrena de varis regidors de l'Ajuntament d'aquesta ciutat, a la més inspirada poesia de tema lliure.

VII. 100 pessetes, ofrena de D. Francisco Viñans Renóm, a la millor colecció de tres sonets.

VIII. 50 pessetes, ofrena de D. Pere Casals, a la millor poesia que canti l'amor al treball.

IX. Un objecte d'art, ofrena de don Teodor Sanmartí, a la millor «Historia del republicanisme badaloní».

X. 50 pessetes, ofrena de l'Ateneu Obrer, al millor treball en prosa que enlaira l'instrucció de l'obrer.

XI. Un objecte d'art, ofrena de don Joan Lladó y Vallés, a la més inspirada poesia de tema lliure.

XII. Un objecte d'art, ofrena de don Baldomer Fonolleda, al millor y més complet treball describint l'història de la Pedagogia catalana.

XIII. Un medalló de bronzo, representant lo bust del nostre gran poeta mossèn Jascinto Verdager, valorat en 250 pessetes, ofrena de D. Vicens López, a la més inspirada composició de tema lliure.

Condicions

1.ª Tots los treballs tenen que ser inédits y escrits en llengua catalana, considerantse fóra de concurs al que no reuneixi aquestes condicions.

2.ª Deuen ser aqueixos, endressats al domicili del Secretari del Jurat (Real, 99), per tot lo dia 31 de Juliol vinent que finirá'l plasso d'admissió.

3.ª Tots los treballs tenen que venir baix sobre tancat, contenint un plech clòs ab lo nom de l'autor y'l lema de la composició.

4.ª Lo Jurat concedirá'ls accessits y mencions honorífiques que cregui convenient.

5.ª Les composicions de música tenen que anar encapsades ab el titol de «La Gloria» y portar lo lema corresponent.

6.ª Los treballs que optin als premis IX y X tenen que ésser purament d'escriptors d'aquesta ciutat.

7.ª Los que resultin premiats en la composició musical tindrán que presentar abans de la celebració de la festa'ls sis primers compassos de les llurs composicions.

8.ª Lo Consistori se reserva per un any, a comensar desde'l dia de la festa, la propietat de totes les composicions premiades que serán publicades en lo volum dels Jochs Florals.

9.ª La poètica festa tindrà comens a les deu de la veilla del dia 15 d'agost del corrent any, celebrantse en l'envelat del Casino «Nou Apolo».

Formen lo Jurat calificador los senyors següents

Per la part literaria.—D. Ignasi Iglesias, president; D. Joseph Aladern, D. F. Feliu y Begués, D. Carles Costa, D. Xavier Parés y D. Alfons Maseras, vocals; D. Miquel Balmas, secretari.

Lo còs d'adjunts

Per l'Ateneu Obrer, Antoni Marcó.—Pel Centre d'Unió Republicana, Carles Roca.—Pel Casino Nou Apolo, J. Almirall.—Pel Centre Instructiu Excursionista,

IL·L·U·S·T·R·A·C·I·Ó CATALANA

GRANS REGALOS per valor de 30 ptas. La suscripció del 1906 surt de franch

HA SORTIT JA

PILAR PRIM

NOVELA DE NARCÍS OLLER

5 pessetas primer regalo als suscriptors de la "IL·L·U·S·T·R·A·C·I·Ó CATALANA"

Vicens Constantí.—Pel grupo Patria y Llibertat, Pau Rodón y Amigó.—Per la Societat de Cassadors «Diana», Mari Borbonet.—Pel periòdich *La Lucha*, Ramón Perejoan.—Pel periòdich *El Garrot*, Bartomeu Rovira.

Badalona 31 de Maig de 1906

NOVES

Los nostres amichs de Montblanch, nos escriuen donantnos compte de l'èxit que obtingué la conferencia que sobre Nacionalisme donà'l prop-passat dilluns en l'Associació Catalana d'aquella població president de la d'aquesta ciutat En Pere Lloret. Tant lo parlament d'aquest, com los dels senyors Poblet y Teixidó y Poblet y Civit, qui respectivament se cuidaren de presentar y donar mercès al conferenciant, foren aplaudidíssims pel gran nombre de socis que omplien l'espai local de la societat montblanquina.

La mateixa Associació organisa dimars una bonica festa a l'ermita de Sant Joan, ab motiu de col·locarhi una hermosa làpida de marbre commemorativa de l'estada que en ella y en la propera cova de Nialó feu la princesa a que's refereix la inscripció, que sota d'un escut de Catalunya, diu aixís: «Ací feu anys seguits dura penitència—la germana de l'immortal Jaume d'Urgell—darrer hereu de la dinastia real de Catalunya—Na Elionor d'Aragó—qui visqué a Sant Joan—hi morí santament en 1430—y fou enterrada a Poblet». Aquesta pedra, destinada a dita cova, va ser colocada a l'expressada ermita pera que's conservés mellor, segons diu un retol posat al dessota d'ella.

Ab tal motiu, hi pujá una nombrosa colla de socis de l'esmentada societat, ab sa Junta y bandera, y representants d'altres entitats análogues. Al mati hi celebrá missa resada'l Rvt. senyor Rector de Sant Miquel, a qual parroquia pertany l'ermita y més tart se cantá un ofici, celebrant l'Obrer de la mateixa Mossèn Joseph Domingo, y predicant un bell y oportú sermó'l citat senyor Rector. Acabat lo cant dels goigs de Sant Joan, la comitiva's traslladà a la Cova, hont se cantaren multitud de cansons populars y «L'Emigrant».

A la tarde hi pujaren moltes més persones; se resá'l Sant Rosari, se cantaren los goigs ab acompanyament de música y als acorts dels «Segadors» fou desco'erta la làpida, organisantse desseguida una reunió en que declamaren poesies la nena Maria Ferré y ls senyors Poblet y Civit y Gelambí y feren discursos los Rvns. Mossèn Blay Sans y Joseph Domingo y'l senyor Poblet y Teixidó, emprenentse després la devallada, que era sumament pintoresca, quedant tothom satisfet d'una festa tan culta, patriòtica y cristiana. La bandera catalana onejá tot lo dia al cim del single en que está enclavada l'ermita.

Essent tan crescutíssim lo nombre de orfeonistes que d'abdós sexes compté l'*Orfeó tarragoní*, la Junta directiva ha acordat que'ls que vagin inscribintshi en lo successiu, ho siguin en concepte d'aspirants y a mida que hi hagi alguna baixa hi entraran aquests per rigorós torn d'antiguetat.

Considerem molt acertat l'accort, ja que avuy consta l'*Orfeó* ab una massa de més de 230 veus que es tot lo més a que pot aspirar lo mateix y de ben segur l'èxit més sencer a que ha pogut arribar cap altra institució coral.

Se coneix que l'aigua va en abundancia perque diariament reguen los carrers. Es una cosa molt necessaria y neta y no podem menys que aplaudirho.

No obstant, com que nosaltres som gent de molt mal contentar, no trobem gens bé que les cases que la paguen religiosament se quedin molts dies sense aigua y també que algunes nits se tanquin les aixetes de determinats carrers, restant ai-

xís buits los safreigs que com se sap se omplen a les nits ab l'aigua sobranta dels dipòsits de les cases.

Per un costat, donchs, se veu l'abundó y per l'altre, cent mil voltes més d'utilitat, s'escatima tot lo que's pot.

Y mentrestant los propietaris callen.

Ja deuen sapiguer que la caravana automovilista no vé, es a dir, no ha vingut y no vindrá tampoch.

Pobre *Diario*, després d'aquell *levantate y anda* que a tanta gent feu anar en renou tenir que quedarse altra volta al llit, veraderament es dolorós.

Hi há persones al món que no'n poden dir una que no l'esguerrin y indubtablement lo *xuflero* es una d'aquestes.

Nosaltres també ho hem sentit molt la no vinguda dels automòvils y més encara perque sabem que'l poble entusiasmát, alsat o aixecat y caminant, volia tributar una ovació estil Dato, a un *ilustre amigo* del no menys *ilustre amigo* y jefe del *Diario*, però aquest *amigo*, *hace que viene y se va*. Déu oír olor de cremat.

Segons la premsa local, es un fet l'instalació d'una fàbrica de farines a nostra ciutat que d'anys ha estava establerta a Valls.

Tractantse d'una fabricació que sempre ha de reportar beneficis a nostra capital, no cal dir si'n's alegrém de la nova y desitjem als propietaris forsa beneficis y prosperitats en llur negoci de farines y que trobin ben profitosa la vinguda a nostre poble.

Los orinadors de la Rambla de Sant Joan llensan tant males olors, que fa impossible l'acostarshi de bon tros.

Creyem que'l senyor Alcalde deuria disposar que s'evitessin, puig ab les calors que comensen a sentirse no es de bon auguri una pestilencia tan contraria a la salut.

¿Serem atesos?

La calor apreta que es un aburriment. Sembla que siguem en plé Juliol y tot just acabem lo Maig. ¿Què se'n's espera pera allavors? Déu ho sap, mes per ara'n's toca suar y haurém de continuar suant a mida que'l sol escalfi més. Es la cansó de cada any, però aquest talment comensa abans d'hora. Es l'any de les calamitats atmosfèriques, no hi ha dubte.

Hem rebut dos exemplars elegantment impresos del poema en onze cants *Lo geni catalá*, del qui n'es autor lo senyor don Joseph Falp y Plana, ab fotografies de l'Adolf Mas.

En una de nostres vinentes edicions nos ocuparem d'aquesta obra en la secció corresponent.

Mentrestant, agraim a l'autor la seva finesa y atenció envers nosaltres.

La Comissió executiva del Primer Congrés Regional d'Higiene, ha repartit abundantment lo programa y reglament del mateix. No obstant, ab lo fi d'esmenar involuntaries omissions y inevitables perdues, la Comissió enviará tants exemplars com se li demanin del dit Programa y Reglament.

Les demandes d'aquests impresos y dels butlletins d'inscripció, deuen dirigirse al domicili social de l'Academia d'Higiene de Catalunya, Plassa de Catalunya, 9, principal, Barcelona.

L'Associació mutualista de previsió y socors y rendes vitalicies «L'Amich del Poble Catalá», ha inscrit durant lo passat Maig més de mil nous associats y ha pagat 660 pessetes pera ensenyansa gratuita.

En l'actualitat compta ab 15.132 associats inscrits y un capital inamovible de 279.850'75 pessetes empleades en títols de la Renda y depositades al Banc de Barcelona.

Sabem que aviat comensaran les obres de restauració de la sala capitular de Nazareth, essent una demostració ben evident de lo que pot l'iniciativa particular.

Y ara que parlém de Nazareth, aprofitem l'ocasió pera tornar a posar sobre'l tapet l'assumpto de la professó del divendres sant. Ne diuen d'aquesta professó la professó del *Sant Enterrament*, y'l misteri que'l representa fa tres anys que no s'hi veu.

Fora del cas que la Junta de la Congregació fés los treballs necessaris pera que aquesta falta's remeyés; ab onze mesos es possible; tractant aquest assumpto quince dies abans del divendres sant, no's pot fer res y com tenim entès que hi ha possibilitat de fer quelcom de profit, donem la veu d'alerta.

Fóra són.

Convalecencias.—**Ovi Lecitina G101.**

Homenatge a Clavé.—Diumenge, dia 3 de Juny, a les deu en punt del mati, se reuniran al Palau de Belles Arts les entitats y particulars que desitgin assistir a la festa en homenatge del fundador de les societats corals de Catalunya. Lo seguici passarà pels carrers Princesa y Fernando, Rambles, fins al carrer de Xuclá, número 15, ahont se descobrirá la làpida que perpetuará la memoria de que allí hi va neixer lo gran músich poeta catalá. La manifestació, que será presidida pel Ajuntament y Diputació, anirà al peu del monument, a la Rambla de Catalunya, y allí les societats corals hi depositaran coronas y cantarán devant de l'estatua del seu mestre'l nou himne «Homenatge a Clavé», lletra d'en Conrat Roure y música d'en Joseph Ribera, y «La Gràtitud».

Al darrera de la manifestació hi anirà un artístich carro-alegòrich.

Les colectivitats que assisteixin a l'acte rebrán una medalla commemorativa de la festa.

L'*Orfeó tarragoní* hi ha enviat un delegat.

Lo passat diumenge morí en aquesta ciutat la virtuosa senyora D.ª Dolors Junyosa y Caballé, viuda de D. Pere Delgado qui havia sigut President de la Diputació Provincial.

L'esmentada senyora, havia deixat los seus fills a Horta ahont residia habitualment pera passar una temporada en aquesta ciutat, posantse repentinament malalta y morint després de curta malaltia.

A la seva distingida familia y molt particularment a son fill D. Pere Delgado, endressem l'expressió del nostre més sentit pèsam.

—Neurastenies.—**Neurostodogeno Sugrañes.**

COSTUMS TARRAGONINSE

Darreres obras de

D. FERRAN DE QUEROL Y DE BOFARULL

HERÈU Y CABALÉ..... Preu: 2 ptas.

MONTSERRAT..... » 3 »

Se venen en l'estampa d'en Francesch Sugrañes.

TIP. DE FRANCESCH SUGRAÑES, COMTE DE RIUS, 9

TARJETAS DE VISITA

Impremta Sugrañes

Ibarra y C.^a de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Almeria, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marín, Villagarcía, Carril, Corunya, Ferrol, Rivedeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastián, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y París.

Sortirà d'aquest port lo dia 7 de juny lo vapor **Cabo Tortosa**, son capitá D. Miquel Tellechea, admetent càrrega y passatgers pera'ls citats ports. Lo despatxa son consignatari D. Marián Peres.

EMULSIÓN NADAL ÚNICA con 80 por 100,

accite bacalao 1.ª, glicerofosfatos, hipofosfatos, glicerina. La mejor. Reconstituyente, tónico-nutritivo. Niños, viejos; consunción, convalecencias, embarazo, lactancia; tós, tisis, escrofulas, linfatismo, raquitismo, anemia, diabetes, gota, dolores, nervios. Análisis Dres. Bonet y Codina; aprobación Colegios Médicos y Farmacéuticos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

JARABE HIPOFOSFITOS NADAL con Neurostina. Tónico, reconstituyente,

estimulante. Hipofosfatos de cal, estricnina, hierro, manganeso, quinina, sosa, cuasina, tónico amargo y neurostina (fosforo orgánico). Anemia cerebral, enfermedades medulares; acelera digestión, detiene caducidad orgánica. Cumple indicaciones: hipofosfatos. Preparación esmerada, productos escogidos.—Medalla de plata. Farmacias y Droguerías.

Joan J. Domènech Solé

PROCURADOR

SUCCESSOR DE D. VICENS MATEU

Agent del Banch Hipotecari d'Espanya

RAMBLA DE CASTELAR, 26, 2.º

CENTRE DE SUSCRIPCIONS

SADURNI GINESTA

RAMBLA DE SANT JOAN, 38, TARRAGONA

En aquest acreditat Centre que més anys compta d'existencia a Tarragona en aquest ram, s'admeten suscripcions a totes las obras de *Literatura, Ciència y Arts* de las principals casas editorials d'Espanya, ja sia per quaderns setmanals o a plassos mensuals.

SE SUSCRIU TAMBÉ A LA

Biblioteca popular de *L'Avenç* y a la *Il·lustració Catalana* y a tota classe de *Il·lustracions, Periòdichs y Revistas* francesas, inglesas y alemanas.

PASTILLES SERRA son las mellors pera curar la TOS

Y totes les enfermetats de l'aparell respiratori perque modifiquen les mucoses, facilen l'expectoració y treuen en un día l'opresió del pit y la fadiga. Poden pendres sens cap perill, puig no contenen opi ni morfina.

A DOS RALS CAIXA

Farmacia del Centre de MANEL FONT, Rambla de Sant Joan, 57, Tarragona.—Teléfon 48

NEURASTENIES

clorosis, debilitat general, anemia

se curen radicalment ab l'ús del

NEUROSTEÓGENO SUGRAÑES

EN TOTES LES FARMACIES

Llevat de CERVESA

ESBERT

Es lo mellor pera curae radicalment tota classe d'erupcions de la PELL, floriscós, supuracions, dermatossis, antrax, vespes, etc.

DE VENDA

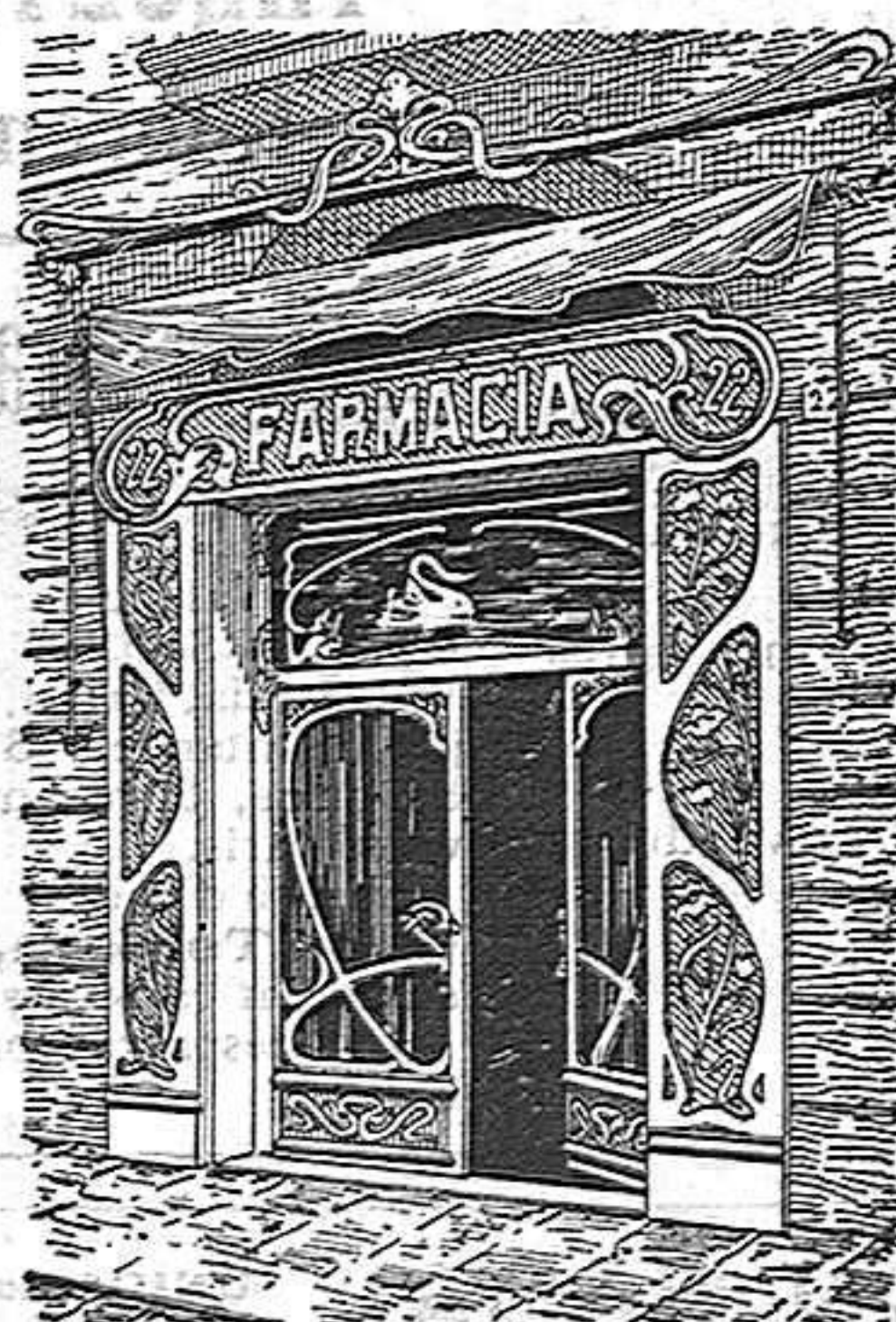
en totes les bones farmacies

Depòsit general:

Farmacia ESBERT

Unió, 22

TARRAGONA

PILDORAS VERDAS

ESBERT

Es la mellor preparació pera combatir la

pobresa de sanch,

retrassos de la

menstruació,

anemia, etc.

Farmacia.—Unió, 22

TARRAGONA

Sastrería y Camisería d'en

VICENS BRELL

NOVETATS de la temporada d'hivern en Sastrería, Camisería y Corbateria.

DEPÓSIT d'ornaments religiosos dels **Fills de Miquel Gusí**, de Barcelona.

DEPÓSIT de l'acreditada sombreria de la casa **L. Trinchet**. Especialitat en los de teula y copa.

Se confeccionen tota mena de trajos y pessas pera senyors eclesiástichs.

Comte de Rius, 23 y Rambla de Sant Joan, 57

DR. SASTRE Y MARQUÉS

HOSPITAL, 109.—BARCELONA

Pastilles calmants de la tos del Dr. Sastre y Marqués.

Vi d'ostres del Dr. Sastre y Marqués, lo mellor dels tònichs.

Sucre vermífuch del Dr. Sastre y Marqués, preciós remey pera espulsar los cuchs.

Essencia febrífuga del Dr. Sastre y Marqués, contra tota classe de febres.

Denticina del Dr. Sastre y Marqués, és la salvació segura dels nens en tots los accidents perillosos de la dentició.

Conservador de la boca del Dr. Sastre y Marqués. Ab aquest preciós remey s'eviten totes sas malalties.

Pera tenyir lo cabell no hi ha res com la tintura del Dr. Sastre y Marqués.

Casa especial en Axarops medicinals dosificats

EXCELSER

En Llanas ven uns paraigüas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim hò, que resisteix tota proba al devall d'un canaló. Ademés, també té uns vanos ab pintats tan rebóns, que ni Rafel ni Murillo los podrian fer melló, apropòsit per regalos; causan gran admiració. Trobaran també sombrillas y un gran assortit de bastóns, parassols de totes menas que són molt barato y bons. Mellor dit: no hi ha cap casa en tan bonas condicions.

26.—Comte de Rius, 26.—TARRAGONA

Tallers d'Arts Sumptuaries

DE

FRANCISCO CASANOVAS

SUCCESSOR DE FÉLIX RIBAS

Carretera de Castelló.—TARRAGONA

Se construeix ab perfecció tot lo referent a Arts sumptuaries. Projectes y presupuestos detallats de les obres que ho requereixin.

Lo Camp de Tarragona

SETMANARI CATALANISTA

Redacció: Carrer Méndez Núñez 6, baixos. Administració: Rambla de St. Joan, 39. Llibrería y Centre de suscripcions de D. Sadurní Ginesta.

Preus de suscripció

Tarragona, trimestre..... 1'50 pta.
Fora..... 1'50 »
Extranger..... 2'0 »
Número d'avuy..... 0'15 »

De venda en lo local de l'«Associació Catalanista», carrer de Méndez Núñez, 6 y en la esmentada Llibrería.

Anuncis a preus reduïts

TUPINAMBA EXQUISITS XAROLATES

de la casa **TUPINAMBA**

TOSTADERO DE CAFÉ

AROMA CONCENTRADO con Real PRIVILEGIO

TIENE SU FUEGO EN UNA PARED DE BRONCE Y UN REGULADOR AUTOMÁTICO

SUGRE FINA DE CLASSE SUPERIOR A BONS PREUS

Unió Representant a Tarragona y sa Comarca

En Joan Roset Sabaté.—Pastisseries

Carrer de l'Unió, núm. 19.—Tarragona

Serveys de la Companyia Transatlántica

Linia de Cuba y Méxich.—Lo día 17 de Maig sortirà de Bilbao, lo 20 de Santander y'l 21 de Coruña lo vapor

REINA M. CRISTINA

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatge y càrrega pera Costafirme y Pacific ab trasbord a Habana al vapor de la linia de Venezuela-Colombia. Combinacions pera'l litoral de Cuba y Isla de Santo Domingo.

Linia de Nova-York, Cuba y Méxich.—Lo día 26 de Maig sortira de Barcelona, l'28 de Málaga y'l 30 de Cádiz, lo vapor

MONTEVIDEO

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Admet combinacions pera distints punts dels Estats Units, litorals de Cuba y Isla de Santo Domingo. També admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Habana.

Linia de Venezuela-Colombia.—Lo día 11 de Maig sortirà de Barcelona, lo 13 de Málaga y'l 15 de Cádiz, lo vapor

ANTONIO LOPEZ

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de la Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, d'ahont surten lo 12 de cada mes pera Sabanilla, Curaçao, Puerto Cabello y La Guayra, admetent passatge y càrrega pera Veracruz ab trasbord a Habana. Combina pel ferrocarril de Panamá ab las companyias de navegació del Pacific, pera quals ports admet passatge y càrrega ab bitllets y coneixements directes. Combinació pera'l litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatge pera Puerto Plata ab trasbord a Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris y ab trasbord a Habana. També carrega pera Maracaibo, Coro, Carupano y Camaná ab trasbord a Puerto Cabello y pera Trinidad, ab trasbord a Curaçao.

Linia de Filipinas.—Lo día 26 de Maig sortirà de Barcelona, havent fet las escalas intermitjas, lo vapor

C. LOPEZ Y LOPEZ

directament pera Génova, Port-Saïd, Suez, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa Oriental d'Àfrica, de l'India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Linia de Buenos Aires.—Lo día 3 de Maig sortirà de Barcelona, lo 5 de Málaga y'l 7 de Cádiz, lo vapor

P. DE SATRUSTEGUI

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires.

Linia de Canarias.—Lo 17 de cada mes sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, lo 19 de Alacant y'l 22 de Cádiz, lo vapor

M. L. VILLAVEDE

directament pera Tànger, Casablanca, Mazagán, Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife y Santa Cruz de la Palma, retornant a Santa Cruz de Tenerife pera empendrer lo viatge de retorn, fent las escalas de Las Palmas, Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Linia de Fernando Póo.—Lo día 25 de Maig sortirà de Barcelona y'l 30 de Cádiz, lo vapor

SAN FRANCISCO

pera Fernando Póo, ab escalas a Casablanca, Mazagán y altres ports de la costa Occidental d'Àfrica y Golf de Guinea.

Linia de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dijous, dimecres y divendres. Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Aquests vapors admeten càrrega en las condicions més favorables y passatgers, a quins la Companyia dona allotjament molt còmode y tracte esmerat, com ha acreditat en son dilatat servey. Rebaixas a families. Preus convencionals pera camarots de luxe. Rebaixas pera passatgers d'anada y tornada. També s'admet càrrega y s'expenen passatges pera tots los ports del món servits per lineas regulars. La empresa pot assegurar las mercaderías que s'embarquin en los seus vapors.

AVIS IMPORTANT.—Rebaixa en los nòlts d'exportació.—La Companyia fa rebaixas de 30 per 100 en los nòlts de determinats articles, ab arreglo a lo establert en la R. O. del Ministeri d'Agricultura, Industria y Comerç y Obras Pùblicas de 14 Abril de 1904, publicada a la Gaceta del día 22 del mateix mes.

Serveys comercials.—La secció que d'aquests serveys té establerta la Companyia, s'encarrega de treballar a Ultramar los Mostuaris que li siguin entregats y de la colocació dels articles, qual venda, com ensaig, desitgin fer los Exportadors.

Pera més informés dirigirse a son agent

D. EMILI BOBRÁS

AYGUA NAF SERRA

Aquesta triple aigua de flors de taronger, de perfumada y deliciosa aroma està elaborada ab la flor tendre, fresca y escullida del taronger agre y s'vend en botelles de 114 de litre al preu d'una pesseta. A l'engrós importants descomptes. Farmacia y laboratori de A. Serra.—Reus. A la menuda: Farmacia del Centre.—Tarragona.—Demandar AYGUA NAF SERRA